

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2015. október 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabánya i Törvényszék 2015. január 21. napján kihirdetett 3.B.204/2014/25. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I.r. vádlott kábítószerrel visszaélés vétségeként (1978. évi IV. tv. 282/C.§ (1) bekezdés II. fordulat és (5) bekezdés a/ pont I. fordulat) értékelt cselekményét kábítószerrel visszaélés vétségének (1978. évi IV. tv. 282/C.§ (1) bekezdés II. fordulata) minősíti.

II.r. vádlott kábítószer birtoklása vétségének (Btk. 178.§ (1) bekezdés III. fordulat, (5) bekezdés a/ pont) minősített cselekménye kábítószer birtoklása büntettének (Btk. 178.§ (1) bekezdés III. fordulat) minősül.

VI.r. vádlott kábítószerrel visszaélés vétségeként (1978. évi IV. tv. 282.§ (1) bekezdés III. fordulat, (5) bekezdés a/ pont) értékelt cselekménye kábítószerrel visszaélés büntettének (1978. évi IV. tv. 282.§ (1) bekezdés III. fordulat) minősül.

III.r. vádlott vonatkozásában a Tatabányai Városi Bíróság 12.Fk.18/2005/98. számú ítéletében megállapított próbára bocsátást kimondó rendelkezést helyezi hatályon kívül és mellőzi a bűnösség kimondását 1 rb kábítószerrel visszaélés vétségében (1978. évi IV. tv. 282/A.§ (1) bekezdés III. fordulat, (6) bekezdés a/ pont) és 1 rb kábítószerrel visszaélés vétségében (1978. évi IV. tv. 282.§ (1) bekezdés III. fordulat, (5) bekezdés a/ pont).

IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak terhére prekurzorral visszaélés büntetteként (1978. évi IV. tv. 283/A.§ (1) bekezdés II. fordulat) értékelt cselekményt kábítószerrel visszaélés büntettének (1978. évi IV. tv. 282.§ (3) bekezdés b/ pont), míg **VII.r. vádlott** esetében a prekurzorral visszaélés büntettének minősített cselekményt (1978. évi IV. tv. 283/A.§ I. fordulat) kábítószerrel visszaélés büntettének (1978. évi IV. tv. 282.§ (3) bekezdés a/ pont) minősíti.

I.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház.

II.r. vádlott tekintetében a feltételes szabadságra bocsátásról történő rendelkezésnél mellőzi a legkevesebb három hónapra történő utalást.

VI.r. vádlottal szemben a halmazati büntetést különös visszaesőként tekinti kiszabottnak és a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét 5 (öt) évre felemeli.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben **I.r.**, **II.r.**, **III.r.**, **IV.r.**, **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.** és **VIII.r.** vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy **II.r. vádlott** személyazonosító igazolványának száma: ..., **IV.r.** vádlott tartózkodási helye: ..., személyazonosító igazolványának száma: ..., **V.r.** vádlott neve helyesen:..., személyazonosító igazolványának száma: ..., **VII.r.** vádlott személyazonosító igazolványának száma: ..., **VIII.r.** vádlott neve helyesen:

A másodfokú eljárás során 92.180 (kilencvenkettőezer-száznyolcvan) Ft bünyügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás során megtartott nyilvános tárgyalássorozat alapján 2015. január 21. napján meghozott és kihirdetett, 3.B.204/2014/25. számú ítéletével bűnösnek mondta ki **I.r. vádlottat** visszaélés kábítószerrel büntetében (1978. évi IV. tv. 282/C.§ (2) bekezdés IV. fordulat és (4) bekezdés II. tétel), visszaélés kábítószerrel vétségében (282/C.§ (1) bekezdés II. fordulat és (5) bekezdés a/ pont I. fordulat), valamint visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel büntetében (263/A.§ (1) bekezdés a/ pont III. fordulat), **II.r. vádlottat** kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés), továbbá kábítószer birtoklása vétségében (Btk. 178.§ (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a/ pont), **III.r. vádlottat** 2 rb. visszaélés kábítószerrel vétségében (1978. évi IV. tv. 282/A.§ (1) bekezdés III. és IV. fordulat és (6) bekezdés a/ pont), valamint 2 rb. visszaélés kábítószerrel vétségében (282.§ (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a/ pont), **IV.r. vádlottat** visszaélés kábítószer-prekurzorral büntetében (1978. évi IV. tv. 283/A.§ (1) bekezdés II. fordulat), **V.r. vádlottat** visszaélés kábítószer-prekurzorral büntetében (1978. évi IV. tv. 283/A.§ (1) bekezdés II. fordulat), valamint visszaélés kábítószerrel vétségében (282.§ (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a/ pont), **VI.r. vádlottat** visszaélés kábítószer-prekurzorral büntetében (1978. évi IV. tv. 283/A.§ (1) bekezdés II. fordulat), valamint visszaélés kábítószerrel vétségében (282.§ (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a/ pont), valamint **VII.r. vádlottat** prekurzorral visszaélés büntetében (1978. évi IV. tv. 283/A.§ I. fordulat), továbbá visszaélés kábítószerrel vétségében (282.§ (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a/ pont). Ezért a törvényszék **I.r.** vádlottat - a kábítószerrel visszaélés büntetében mint különös visszaesőt, a visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel büntetében mint visszaesőt - halmazati büntetésül 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, **II.r.** vádlottat halmazati büntetésül 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, **III.r.** vádlottat halmazati büntetésül - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - 1 év 5 hónap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre, **IV.r.** vádlottat 10 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, **V.r.** vádlottat

halmazati büntetésül - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, VI.r. vádlottat halmazati büntetésül - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, míg VII.r. vádlottat halmazati büntetésül - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

Az első fokon eljáró bíróság I.r. vádlottal szemben 1.440.000 Ft, II.r. vádlott tekintetében 1.790.000 Ft, III.r. vádlott vonatkozásában 3.000.000 Ft, IV.r. vádlott tekintetében 340.000 Ft, V.r. vádlott vonatkozásában 227.700 Ft, VI.r. vádlottal szemben 50.000 Ft erejéig vagyonelkobzást rendelt el, a kiszabott szabadságvesztések tartamába beszámítani rendelte az I.r. és II.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt, megállapítva, hogy **II.r. vádlott** feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható.

A törvényszék a szabadlábon, de engedéllyel távol lévő, külföldön tartózkodó **VIII.r. vádlottal szemben** a kábítószerrel visszaélés vétsége (1978. évi IV. tv. 282.§ (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a/ pont) miatti büntetőeljárást megszüntetni rendelte.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjeltek további sorsáról, illetőleg részint külön-külön, részint egyetemlegesen kötelezte a terhelteket az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére annak megállapítása mellett, hogy 1.649.015 Ft bűnügyi költség a magyar állam terhére marad.

A törvényszék elsőfokú ítélete ellen az ügyész I.-II.-III.-IV.-V.-VI.r. vádlottak vonatkozásában a vád szerinti minősítés és súlyosabb büntetés kiszabása, VIII.r. terhelt tekintetében a bűnösség megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, amelyet a másodfokon eljáró ügyészség I-V-VI.r. vádlottakkal szemben maradéktalanul, míg II.-III.-IV.r. terheltek tekintetében módosított formában fenntartott. Ugyanakkor VII.r. vádlott vonatkozásában a fellebbviteli főügyészség a törvénysértő jogi minősítés miatt bejelentett elsőfokú ügyészi fellebbezést visszavonta.

Az ítélet ellen I.-II.-VI.-VII.r. vádlottak és védőik enyhítés végett, III.r. vádlott védője enyhítés és a vagyonelkobzás mellőzése érdekében, IV.r. vádlott és védője felmentés és a vagyonelkobzás mellőzése céljából, valamint V.r. vádlott és védője ugyancsak felmentés érdekében terjesztettek elő jogorvoslati kérelmeket.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.180/2014/5-I. számú átiratában a vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélve rámutatott arra, hogy a törvényszék a hatályon kívül helyező végzésben írtakat szem előtt tartva, perrendszerűen folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást mérlegelés útján állapította meg, amelyet részben megalapozatlannak ítélt az ügyészség.

Döntő fontosságúnak értékelte az ügyben I.r. és III.r. vádlottak előadásait, ezek azonban olyan elismerő nyilatkozatokat is tartalmaztak, amelyeket a törvényszék nem értékelt megfelelően, illetőleg amelyekkel összefüggésben nem utalt arra, hogy az adott terhelti előadásrészleteket hiteltelennek tartaná, vagy valami egyéb okból nem rögzítené a tényállásban. Utóbbival kapcsolatosan szükségesnek ítélte a két terhelt tekintetében a kábítószer értékesítéssel, illetőleg fogyasztással kapcsolatos adatok pontosítását.

A le nem foglalt kábítószeres hatóanyag-tartalmára vonatkozó ténymegállapító részében is megalapozatlannak ítélte a tényállást. E körben rögzítette, hogy az I.r. és II.r. terheltektől

lefoglalt anyagokban a hatóanyag-koncentráció minimálisan 10 % körüli volt, az érintett anyag nagyobb részénél azonban ennél jóval nagyobb koncentrációt lehetett kimutatni. A szakértői vélemény alapján nyilvánvaló, hogy a feketepiacon árusított porok metamfetamin-bázis tartalma általában 20-80 tömegszázalék között változik, ezen túlmenően a vádlottak által értékesített és fogyasztott kábítószer ugyanolyan eljárással és körülmények között, ugyanolyan alapanyagokból, ugyanazon személyek által keletkezett, mint a lefoglalt anyag. Arra is figyelemmel pedig, hogy az adatok szerint a piacon beszerezhetőnél sokkal jobb minőségű kábítószer állítottak elő érintett terheltek, mindent egybevéve a szakértői véleményben megállapított 10 %-os koncentrációt elfogadva kell a bázis-tartalmakat kiszámolni. Utóbbiak figyelembevételével indítványozta az ügyészi álláspont I.-II.-III.-VI.-VIII.r. vádlottak vonatkozásában a tényállásrészek pontosítását.

Az ügyészség véleménye szerint a törvényszék az indokolási kötelezettségének eleget tett, okszerűen következtetett I.-VII.r. vádlottak bűnösségére, IV.-V.-VII.r. vádlottak terhére rótt bűncselekményeket azonban részben tévesen minősítette, a Zyrtec-D tabletták értékesítésével kapcsolatos cselekmény visszaélés kábítószer-prekurzorral büntette helyett helyesen kábítószer előállításához szükséges anyag átadásával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének megállapítására alkalmas, mert míg az előbbi tényállás kizárólag az igazgatási szabályok megsértését szankcionálja, nevezett három vádlott esetében ehhez képest többletelem is megállapítható, mégpedig az, miszerint tudatosan kábítószer készítését segítették elő a gyógyszerek értékesítésével, s ez a célzat cselekményüket a kábítószerrel visszaélés büntette körébe helyezi.

A büntetés kiszabása körében az első fokon eljáró bíróság nem tulajdonított megfelelő jelentőséget a terhelti bűncselekmények elszaporodottságának és azon tárgyi súlynövelő körülménynek, miszerint a kábítószerrel kapcsolatos cselekmények jellemzően újabb bűncselekményeket generálnak, és kivétel nélkül komoly társadalomra veszélyességűek.

I.r. vádlott a büntetőügy kulcsfigurája, aki különös visszaesőként ugyanilyen bűncselekmények miatti büntetőeljárás hatálya alatt állva követte el a halmazati cselekményeket, beismerő vallomásának nyomatakát az előállított kábítószer értékesítési célzata elismerésének hiánya lerontja. II.r. vádlott esetében a törvényi minimumhoz közelítő tartamú büntetés súlytalan.

III.r. vádlott esetében az azonos cselekmények miatti próbára bocsátás hatálya alatti elkövetés arra enged következtetni, hogy közvetlenül érzékelhető joghátrányt kell vele szemben alkalmazni.

VI.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék által nem értékelt különös visszaesői minősége nyomatékos súlyosító körülmény.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú ítélet Be. 372.§ (1) bekezdése szerint történő megváltoztatására, a kábítószer fogyasztással összefüggő cselekmények I.-II.-III.r. vádlottak tekintetében a fentiek szerint történő módosítására, IV.-V.-VI.r. vádlottak esetében a kábítószer-prekurzorral visszaélés büntettének értékelt cselekmények utóbbiak szerinti átminősítésére, VIII.r. vádlott vonatkozásában a kábítószerrel visszaélés büntette tekintetében a bűnösség kimondására tett indítványt.

Mindezekre figyelemmel szükségesnek ítélte I.r. és II.r. vádlottakkal szemben a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelését, III.r. vádlottal szemben fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazását, IV.r. és V.r. vádlottak esetében a szabadságvesztés tartamának, míg VI.r. vádlott vonatkozásában a

próbaidő tartamának felemelését, valamint VIII.r. vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés alkalmazását.

Egyebekben - a tényállás és az indokolás helyesbítését, a büntetéskiszabási körülmények kiegészítését követően - a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli átiratát fenntartva azt pusztán annyiban kívánta pontosítani, hogy III.r. vádlott esetében a fogyasztásra ismeretlen személyektől összesen megszerzett 26 gramm anyagból 25 grammot II.r. vádlottal együtt fogyasztottak el, így ezen mennyiséget **III.r.** terhelt vonatkozásában felezni kell, azaz helyesen a vádlott által bizonyíthatóan elfogyasztott kábítószer 48 gramm helyett 35,5 gramm. Ilyen értelemben az írásbeli indítvány 2. oldalának 3., illetőleg 3. oldalának 5. bekezdésében foglaltakat és az ezzel kapcsolatos hatóanyag tartalmat megfelelően pontosította.

Megismételve korábbi álláspontját, a kábítószer-prekurzorral visszaéléssel összefüggő cselekményekkel kapcsolatban kifejtette, miszerint ahol a szóban forgó visszaélésre kifejezetten a kábítószer előállítása érdekében, ezzel a tudattartalommal került sor, ott az igazgatási jellegű törvényi tényállás helyett a kábítószerrel visszaélés büntettének tényállása alkalmazandó, és egyúttal helyes az elkövetéskori törvény alkalmazása IV-V-VI.r. vádlottak vonatkozásában.

Utalt arra is, IV.r. vádlott esetében elfogadható a törvényszék azon álláspontja, amely szerint egységesen minősítette a különféle típusú magatartásokat, a kétfajta illetőleg a nagyobb és a kisebb mennyiségű tabletta vonatkozásában helyesen egységes szándékra vont le következtetést, abból kiindulva, hogy IV.r. vádlottnál lényegében egy kis „patikát” foglaltak le, ebből okszerűen adódik a tablettákkal történő vádlotti üzletelés ténye.

Az elsőfokú ítélet 55. oldal 5. és 6. bekezdéseiben foglalt okfejtést az ügyészi álláspont félreértésnek minősítette, álláspontja szerint jól elkülöníthető volt már magában a vádban is, hogy amit a terhelték értékesítettek, az a forgalmazói, amit pedig maguk fogyasztottak el, az a mennyiség a fogyasztói típusú cselekménysorozatba tartozik, másrésztől nem osztotta a törvényszéknek az ítélet 32. oldala 2. bekezdésében foglalt, vádemelést illető kritikáját, ugyanis az adott terheltet érintő fogyasztói típusú magatartás nem egyszerűen csak feltüntetésre került, hanem annak megfelelő beminősítése is megtörtént.

A főügyészség a büntetés kiszabása, illetőleg az alkalmazott büntetések súlyosításával, valamint a járulékos kérdésekben való döntéssel kapcsolatos írásbeli álláspontját is fenntartotta.

Az I.-III.-V.r. vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen az I.r. terheltet illetően enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezést mindenben fenntartotta. Az első fokon eljáró bíróság I.r. vádlott cselekvőségét a kedvezőbb jogszabályok figyelembe vételével minősítette, a fellebbviteli főügyészségnek a minősítés megváltoztatását célzó fellebbezése alaptalan, és ennek okán a védelem az elutasítására tett indítványt.

Az I.r. terhelt az eljárás során tényfeltáró beismerő vallomást tett, ennek értékelésével a törvényszék a meg nem lévő kábítószer hatóanyagtartalma meghatározása során nem a lefoglalt kábítószer tiszta bázisát vette figyelembe, hiszen **I.r. vádlott** folyamatosan kísérelte ki az előállított anyagot. Helyesen járt tehát el a törvényszék, amikor a vádlott számára kedvezőbb törvényi minimummal számolt.

A védelmi álláspont szerint az elsőfokú bíróság figyelembe vette az ítélet tábla megismételt eljárásra vonatkozó előírásait, ugyanakkor nem volt tekintettel a jelentős időmúlásra, amely alatt a terhelt egyéb bűncselekményt nem követett el. Tény, hogy I.r. vádlott többszörös és különös visszaeső, cselekményeit büntetőeljárás hatálya alatt állva követte el, mindezeket azonban a törvényszék indokolatlan nyomattal értékelte a büntetés kiszabása során. Az időmúlás pozitív hozadékára, az újabb bűncselekmények elkövetésétől való tartózkodásra hivatkozva a védelem azon véleményének adott hangot, miszerint joggal lehet bízni abban, hogy védencének sikerült az ördögi körből kilépnie, vele szemben a büntetési célok eléréséhez rövidebb tartamú szabadságvesztés alkalmazása is elegendő.

A III.r. vádlott tekintetében az enyhítő körülmények jelentősebb nyomattára hívta fel a figyelmet, védenccé beismerő vallomást tett, tetemes időmúlás történt az elkövetés óta, III.r. terhelt időközben megtalálta a számítását, külföldön dolgozik, újabb bűncselekményt nem követett el, mindezen tényezők pedig nyomattos enyhítő körülményként esnek latba. A rendkívül kedvező személyi körülményekre figyelemmel teljességgel felesleges és indokolatlan ténylegesen végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása vele szemben.

V.r. vádlott vonatkozásában a védelmi álláspont szerint a törvényszék egy alapvető jogelvet sértett meg súlyosan, amikor kétséget kizáró bizonyítékok hiányában hozott védencével szemben marasztaló ítéletet. Az V.r. vádlottal szemben rendelkezésre álló bizonyítékok nem teljesítik a kétséget kizáróság alapvető kritériumait, maga a vádlott következetesen tagadta, hogy II.r. terhelttől kábítószerrel szerzett volna, a toxikológiai vizsgálat eredménye negatív volt, ennek ellenére részt vett elterelésen, utóbbinak ténye azonban az ítéletben nem került említésre. A prekuzorral való visszaéléssel kapcsolatosan is következetesen tagadta V.r. vádlott, hogy II.r. terhelt részére tablettákat adott volna el, ezzel kapcsolatosan érdemleges adat sem merült fel. II.r. vádlott kezdetben V.r. vádlottal vallott, majd visszavonta, aztán újravallott, majd ismételten visszavonta. Utóbbi nyilatkozata szerint eszébe jutott, hogy nem így volt, és visszakozni akart, a nyomozó hatóság azonban tájékoztatta, hogy ebben az esetben a hamis vád bűncselekményét követi el, természetes, hogy ezután tartotta a terhelő vallomását. Végző soron azonban a törvényszék előtt a valóságnak megfelelően feltárta, hogy V.r. vádlottól nem kapott tablettákat. Az ún. digitális nyomok sem vezetnek valójában sehova, a vád szerint V.r. vádlott II.r. terhelttől 2009. kora őszén kapott két ízben kábítószerrel, a Zyrtec-D tablettákat pedig 2009. novemberében adta át **II.r. vádlottnak**. Ugyanakkor 2009. december 24. és 2010. január 27. között lehet nyomon követni, hogy nevezettek rendszeres telefonkapcsolatban voltak, utóbbi tény is azt igazolja, hogy a telefonos kapcsolattartásnak nincs köze a vád tárgyává tett cselekményekhez, jóval életszerűbb védencének védekezése, miszerint családi dolgokról beszéltek telefonon.

A védelem felhívta az enyhítő körülményekre is a figyelmet, V.r. vádlott büntetlen előéletére, rendezett családi életére és megélhetési viszonyaira. Ezzel együtt a kétséget kizáró bizonyítottság hiányában V.r. vádlott felmentésére tett indítványt.

II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte, álláspontja szerint a fellebbezési főügyészség a tiszta hatóanyag tartalom eltérő megállapítása körében mérlegelést támadott, ez azonban másodfokon nem vezethet eredményre, összességében a BSZKI táblázat adatai tekintendők irányadónak.

Hivatkozott arra is, hogy védenccé az eljárás során mindvégig feltáró jellegű beismerő vallomást tett, esetenként ugyan eltérő mennyiségeket adott elő, ennek oka azonban az első

vallomásai megtételekor fennálló bódult állapota. A büntetlen előéletére, a jelentős időmúlásra, kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodásra, a jelenlegi rendezett életvitelének körülményeire figyelemmel az enyhítésre irányuló fellebbezését mindenben fenntartotta, a büntetési célok mérsékeltebb tartamú szabadságvesztés kiszabásával is elérhetőek.

IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében a Be. 6.§ (3) bekezdés b/ pontjának alkalmazásával, a Be. 372.§ (2) bekezdése alapján védence felmentésére tett indítványt.

Álláspontja szerint megállapítható, hogy a törvényszék a megismételt eljárásban többé-kevésbé eleget tett az ítélőtábla által a hatályon kívül helyező végzésben meghatározottaknak, és lényegileg kiküszöbölte a megalapozottsági hibákat. Ugyanakkor vizsgálni kellett azt, hogy II.r. vádlott tevékenységével összefüggésben a IV.r. vádlott tudata átfogta-e azt, miszerint a szóban forgó tabletták kábítószer előállításának alapját fogják képezni. Ennek kiindulópontja az a kétségtelen tény kell, hogy legyen, miszerint sem a lefoglalás, sem a házkutatás során ilyen jellegű gyógyszereket nem találtak fel. Mindezek ellenére a bíróság II.r. vádlott vallomására alapította határozatát, jöllehet a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a vádlott terhére nem lehet figyelembe venni. Az is jelentőséggel bír, hogy II.r. és IV.r. vádlott között volt egy, a II.r. terhelt által is elismert kölcsönügylet, és ezekkel kapcsolatosan zajlottak a telefonhívások. Emellett legális szerekről van szó, amiket lefoglaltak, azokat IV.r. vádlott sporttevékenységhez használja, mindez pedig nem alapozza meg azt, miszerint tudatának át kellett fognia, hogy II.r. vádlott ezt kábítószer előállítására fogja felhasználni. Utóbbira tekintettel az elsőfokú ítélet a Be. 351.§ (2) bekezdés c/ és d/ pontjaiban körülírt megalapozottsági hibában is szenved. Hivatkozik az ítélet arra is, hogy védence házi patikát tartott fenn a lakásán, IV.r. vádlott azonban testépítő, csak az ehhez szükséges anyagokat tartotta otthon, és nem nyert bizonyítást, hogy kábítószer fogyasztott volna.

A törvényszék tehát nem tudott olyan bizonyítékot felmutatni, amely védence bűnösségét alátámasztaná, és tényből-tényre is helytelenül következtetett, az ítélet ez okból is megalapozatlan. Védence felmentését bizonyítottság hiányában kérte. A vagyonelkobzás körében annak mellőzését indítványozta.

Másodlagosan - a bűnösség megállapítása körében történő esetleges helybenhagyás esetére - az első fokon kiszabott büntetést arányosnak ítélte, védence terhére semminemű súlyosító körülmény nem állapítható meg, a belső arányosságra is figyelemmel a legcsekélyebb büntetést kell kapnia.

A VI.r. vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében ugyancsak az ügyészi fellebbezés elutasítására tett indítványt. Álláspontja szerint megállapítható, hogy az első fokon eljáró bíróság az enyhítő és a súlyosító körülményeket helyesen értékelte, amennyiben pedig a fellebbviteli főügyészségnek a minősítés megváltoztatására vonatkozó indítványa helyt fogna, akkor az lényegesen enyhébben pönalizált bűncselekmény megállapítását vonná maga után, ezért is indokolatlan az első fokon alkalmazott büntetés súlyosítása.

A VII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében kitért arra, hogy a fellebbviteli főügyészség írásbeli indítványában foglaltak meggyőzőek, helytálló az az érvelés, hogy a kábítószerrel visszaélés előkészületének büntette tényállásában nem került felsorolásra a tartás, az adott cselekmény prekúrral visszaélés büntettének minősül. A régi törvény enyhébb elbírálást tesz lehetővé, utóbbi rendelkezései alapján enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

VIII.r. vádlott védője az ülésen előadott perbeszédében azt hangsúlyozta, hogy az első fokon eljáró bíróság megfelelően számolt arról, hogy a bírói gyakorlatnak megfelelően a tiszta hatóanyag-tartalom meghatározása során miért a BSZKI táblázatot vette figyelembe, amellyel a maga részéről a védő is mindenben egyetértett. Rámutatott arra, hogy utóbbiakkal kapcsolatosan a fellebbviteli főügyészség az első fokon eljáró bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadja, amely eredményre nem vezethet.

Tény, hogy a kábítószer előállító vádlottak úgy nyilatkoztak, hogy a piacon forgalomban lévőnél erősebb anyagot állítottak elő, arra vonatkozóan azonban nincs pontos adat, hogy VIII.r. vádlott részére milyen hatóanyag-tartalmú kábítószer értékesítettek. Életszerűtlen, hogy ennek során olyan, 10 %-os hatóanyag-tartalmat sikerült volna elérni a gyártás kezdeti szakaszaiban is, ami a későbbiek során bizonyítható volt.

Védence ugyan valóban vásárolt kábítószer, cselekménye minősítésénél azonban csak a minimális hatóanyag tartalom vehető figyelembe a BSZKI táblázat alsó értéke figyelembe vételével. Utóbbiak alapján az ügyész fellebbezés elutasítására irányult a védelmi indítvány.

Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban a terheltek, nem kívánván azt kiegészíteni, csatlakoztak a védőjük által előadottakhoz.

Az ítélet táblája a vádlottak és védőik által felmentés, illetőleg enyhítés végett előterjesztett fellebbezéseket nem találta alaposnak, az ügyész fellebbezése és a fellebbviteli főügyészség indítványa a IV-V-VI.r. vádlottak prekúrral visszaéléssel kapcsolatos cselekményei minősítése, a III.r. vádlottat érintő bűnösség megállapítása és a VI.r. vádlottal kapcsolatos büntetékiszabás körében az alábbiak szerint megalapozott.

Az ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel az ítélet táblája a bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint. Ennek során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést vagy megalapozottsági hibát, amely akadályát képezte volna az ítélet érdemi másodfokú felülbírlatának.

Az első fokon eljáró bíróság a hatályon kívül helyező végzésben írtakat szem előtt tartva, a perrendi szabályok megtartása mellett, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást.

A tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, mely a megalapozott tényállás megállapításához szükséges volt. A feltárt bizonyítékokat értékelési körébe vonta, foglalkozott azokkal az adottságokkal és körülményekkel, amelyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítélésében az érdemi kérdések körültekintő tisztázásához szükségesnek mutatkoztak. Felsorakoztatta és egymáshoz kapcsolta azokat a több vonatkozásban is ellenmondásos

bizonyítékokat, amelyek egymásra figyelemmel történő értékeléséből kiolvasható, hogy mire alapozta az adott tényállásrészeket.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállás megállapítása során kimerítően értékelte a személyi bizonyítékokat, amelynek keretében az I.r. vádlott különböző időpontokban tett vallomásait összevetette egyrészt egymással, másrészt a vádlott-társai védekezésével, illetőleg a vonatkozó tanúvallomások tartalmával.

A fentiek mellett a szükséges körben és alaposan tett eleget a tanúkihallgatási kötelezettségének, ennek során nem mulasztotta el összevetni a terhelti, illetőleg a tanúktól származó nyilatkozatok bizonyító erejét, és e körben nem tévedett, amikor a bizonyítékok okszerű és logikus mérlegelésével az eljárás során lényegileg mindvégig következetesen nyilatkozó I.r. vádlott vallomását, továbbá II.r. vádlott nyomozati szakban előterjesztett legelső, vádlott-társait terhelő, feltáró jellegű beismerését, valamint a III-VI-VIII.r. vádlottak beismerő nyilatkozatait tekintette irányadónak az ítéleti tényállás megállapítása során. Részletesen és meggyőzően indokolta, mely megfontolások és mérlegelési szempontok alapján fogadta el alapvetően - a kábítószer előállítás alpmotívumának kivételével - **I.r. vádlott** feltáró előadásait, illetőleg annak is megfelelő okát adta, hogy II.r. vádlottnak az eljárás során elfogadható indok nélkül több esetben visszavont, illetőleg esetenként érdemi részeiben is megváltoztatott legelső, feltáró jellegű terhelő vallomását konkrétan mely indokok alapján vette figyelembe, és ezekkel szemben az ellentétes tartalmú terhelti védekezéseket és a kapcsolatos tanúvallomások tartalmát mennyiben és milyen okokból vetette el.

A törvényszék összességében is helytálló értékelést fűzött az I.r. vádlotti beismerő vallomást alátámasztó egyéb bizonyítékokhoz, a házkutatás keretében végzett helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyv tartalmához, a hozzácsatolt fényképmelléklet által tanúsított körülményekhez, a lefoglalás, a kapcsolatos bűnjeljegyzék adataihoz, az igazságügyi toxikológiai, vegyész és addiktológus, továbbá fegyverszakértői vélemény megállapításaihoz, helytállóan értékelve utóbbiak bizonyító erejét is. Ugyancsak mindenben helyénvaló módon zárta ki a forgalmazói célzatú kábítószer előállítás teljes tagadásában megnyilvánuló I.r. vádlotti védekezés hitelt érdemlőségét, e körben okszerűen volt tekintettel a saját, terhelő jellegű beismerő nyilatkozatain túlmenően II.r. és III.r. vádlottak kapcsolatos terhelő előadásaira, az érintett vádlott kilátástalan anyagi helyzetére és tevékenységének egyértelműen drogkereskedelemre utaló típusjegyeire.

A törvényszék a tényállás megállapításánál helytállóan volt figyelemmel a II.r. terhelt vádlott-társait is terhelő, első érdemi gyanúsítottai vallomásának adataira, e körben helyes értékelést fűzött az ezen nyilatkozatának visszavonása kapcsán a II.r. vádlott által meghivatkozott, egyidejű bódult állapotának kizártságához, és az ezzel kapcsolatos elfogadható okok teljes hiányában helyénvalóan zárta ki a későbbi visszavonó nyilatkozatok elfogadhatóságát.

A törvényszék III.r. vádlott vonatkozásában is helyesen vette számba a rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot, és ennek alapján okszerűen ismerte fel, hogy III.r. vádlott első alkalommal megtett, részletes beismerő vallomásának tartalmát az egyéb, objektív jellegű

bizonyítékok is alátámasztották, így a lefoglalási jegyzőkönyv adatai, a drogtesztjének a toxikológiai szakvélemény által igazolt pozitív eredménye is.

Helyénvaló az azzal összefüggő elsőbírói indokolás is, hogy az első kihallgatásakor megtett, társait is terhelő vallomásának szembesítésekkori visszavonása mely konkrét okból és megfontolások folytán nem foghat helyt.

IV.-V.r. vádlottak az eljárás során mindvégig tagadták a terhükre rótt bűncselekmények megvalósítását, e körben azonban - mindenben tiszteletben tartva a bírói mérlegelés alapvető szabályait - a törvényszék helytállóan tulajdonított döntő jelentőséget a II.r. vádlott első gyanúsítottai vallomásában foglalt, nevezett vádlottakat közvetlenül terhelő állításainak, illetőleg az ezeket alátámasztó egyéb bizonyítékoknak, az általuk használt mobiltelefonok híváslistái adatainak, az annak kiértékeléséről készített rendőri feljegyzés tartalmának, az átadott gyógyszerek jelentős mennyiségének, a kapcsolattartásuk intenzitásának és időszerűségének, valamint IV.r. vádlott esetében a házkutatás és az ezzel kapcsolatos lefoglalás eredményének.

A felülbírálat során megállapítható volt az is, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő mérlegelése mellett az elsőfokú bíróság VI.r. vádlott tekintetében is helyesen vette számba és okszerűen értékelte a bűncselekményben való részvételével kapcsolatos körülményeket, elsősorban II.r. vádlott terhelő vallomásai, a híváslisták által cáfolhatatlanul igazolt, egykorú intenzív kapcsolattartásuk, a helyszíni szemle jegyzőkönyve, a híváslisták elemzése és **1. tanú** vallomásának tartalma alapján okszerű következtetést vont VI.r. terhelt aktuális tudattartalmára az általa átadott Zyrtech tablettákból történt kábítószer előállításal összefüggésben.

A törvényszék VII.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában is valamennyi rendelkezésre álló személyi és tárgyi jellegű bizonyítási eszközt, okirati bizonyítékot és valamennyi releváns körülményt mérlegelése körébe vonta, az ezekből levont ténybeli következtetéseiről is megfelelően számot adott, az vitatott tényállásrészek felülmérlegelésére tehát ezen esetekben sem volt törvényes lehetőség.

Az első fokon eljáró bíróság a lefoglalással nem érintett (a terheltek által több alkalommal is megváltoztatott, a mennyiség tekintetében jellemzően lefelé módosított egyes védekezések alapján beazonosítható) kábítószer hatóanyagtartalmát egyöntetűen a BSZKI táblázatnak megfelelően, a terheltekre nézve legkedvezőbb tömegszázalék adata alapján számította ki - indokolása szerint bírói becsléssel.

Miután a le nem foglalt, egzakt módon nem vizsgálható kábítószer tiszta hatóanyagtartalma szükségképpen jelentős bizonytalansági tényezőt jelent, a törvényszék mindenben helyesen tulajdonított döntő jelentőséget azon alapelvi követelménynek, hogy a bázistartalom volumene tekintetében felmerülő kétségeket mindig a terheltek javára kell értékelni. Paradox módon különösen az egyre jobb minőségű végtermék előállítására irányuló I.r. vádlotti erőfeszítésekre és folyamatos kísérletezgetésekre figyelemmel minősíthető tarthatatlannak az az érvelés, miszerint a terheltek által értékesített és fogyasztott kábítószer ugyanolyan eljárással és körülmények között, ugyanolyan alapanyagokból, és ugyanazon személyek által jött létre, mint a lefoglalt kábítószer. A fellebbviteli főügyészségi álláspontnak megfelelően valóban okszerűen merültek fel amellet érvek, hogy a piacon beszerezhetőnél jobb minőségű kábítószer előállítása történt jelen ügyben I-II.r. vádlottak részéről, az alapvetően

megmutatkozó fenti bizonytalansági tényező azonban utóbbi megfontolások figyelembevételével mellett sem volt aggálytalanul kiküszöbölhető. A közös eredet és a jellemzően hasonló, de nem kizárhatóan akár lényeges eljárási módokban eltérést mutató előállítási mód tényéből önmagában még nem következik a kétféle, lefoglalással érintett és a ténylegesen le nem foglalt, már meg nem lévő drog azonos tiszta hatóanyagtartalma. Helyénvalóan mutatott rá az első fokon eljáró bíróság, hogy az utóbbi logikai eljárási mód - a bizonytalanságot eredményező tényezők fennállása okán is - a büntetőjogban tilalmazott, a vádlottak terhére eső vélelemnek tekinthető, amennyiben további konkrét terhelő bizonyítékok hiányában egy vélelmező tényből következtet az értelemszerűen kellő alap nélkül csak vélelmezett, de eljárászerűen nem bizonyított tényre, a már meg nem lévő drog tiszta bázistartalmára.

Ugyanakkor az irányadó BSZKI táblázatból az is nyilvánvalóan megállapítható, hogy a Bűnügyi Szakértői- és Kutatóintézetben és a regionális kábítószer-vizsgáló laboratóriumokban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyagtartalma a metamfetamin tartalmú drogok esetén a 2009. évre irányadó 0,2-80 tömegszázalékkal szemben 2010. évre 10-80 tömegszázalékra módosult, amely változást az első fokon eljáró bíróság a tiszta hatóanyag tartalom meghatározásánál egyes terheltek esetében nem vett figyelembe. Utóbbiak szem előtt tartásával I.-II.-VI.r. vádlottak esetében a 2010. évre eső kábítószer fogyasztás felminősült, a 0,2 helyett minimálisan 10 tömegszázalékkal kellett megállapítani a tiszta bázistartalmat, és ez nevezettek esetében az alapeseti mennyiségre megvalósított kábítószerrel visszaélés megállapításához nyújtott alapot a későbbiekben részletezendők szerint.

Mérlegelése során a törvényszék helyesen vette számba és értékelte a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokat, az igazságügyi vegyész, toxikológiai, addiktológus, pszichiáter, fegyverszakértői vélemények megállapításait, a szemlékről felvett jegyzőkönyvek adatait, az azt alátámasztó fényképmellékletekkel egyetemben, a szembesítési jegyzőkönyvek tartalmát, **2. tanú, 3. tanú, 4. tanú, 5. tanú, 6. tanú, 1. tanú, 7. tanú, 8. tanú, 9. tanú, 10. tanú, 11. tanú** vallomásaiban foglaltakat, a házkutatásról, lefoglalásról felvett jegyzőkönyvek és a bűnjeljegyzékek adatait, a híváslisták tartalmát és az azok elemzéséről felvett jegyzőkönyv, valamint a vizeletvételi jegyzőkönyvek adatait is.

A jórészt a logika szabályainak megfelelő bizonyítékértékelő tevékenysége eredményeként megállapított tényállás tehát összhangban áll a döntő mértékben okszerűen értékelt bizonyítékokkal, így túlnyomórészt a felülbírálat során is irányadó volt, azt csupán az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az alábbiak tekintetében szorul helyesbítésre a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával:

Az ítélet tábla a tényállás 1. pontjában, az elsőfokú ítélet 12. oldalának 3. bekezdésében foglaltakat azzal egészíti ki, hogy **I.r. vádlott** 2009. év augusztusától az őrizetbe vételéig 2010. január 28. napjáig naponta 1 gramm, azaz összesen fenti időszakban legkevesebb 178 gramm metamfetamin tartalmú kábítószer fogyasztott el. Utóbbi mennyiség összesen - 2009. december 31. napjáig 0,2 tömegszázalékkal, míg 2010. januárjára vonatkozóan 10 tömegszázalékkal számolva - 3,1 gramm metamfetamin bázist tartalmazott, amely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát. Pontosítja a másodfokon eljáró bíróság a fenti

bekezdésben foglaltakat annyiban is, hogy az I.r. terhelt környe lakásán a házkutatáskor ténylegesen 11,97 gramm hatóanyagot tartalmazó kábítószer foglaltak le, azaz összesítve a törvényszék által megállapítottaktól eltérően legkevesebb 12,35 gramm bázistartalmú metamfetamint állított elő az adott időszakban az I.r. vádlott, amely mennyiség meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy 123,5 %-a.

Az ítélet tábla a tényállás 2. pontjában, az elsőfokú ítélet 20. oldalának 5. bekezdését azzal pontosítja, hogy az utóbbiak szerint **II.r. vádlott** 2009. szeptemberétől az őrizetbe vételéig összesen 45 gramm kábítószer fogyasztott el, amelynek hatóanyagtartalma - 2010. januárjára vonatkozóan 10 tömegszázalékkal számolva - 0,912 gramm metamfetamin-bázis, amely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát.

Az ítélet tábla a tényállás 2. pontjában, az elsőfokú ítélet 24. oldalának 4. bekezdésében foglaltakat azzal pontosítja, hogy **II.r. és III.r. vádlottak** 2009. január és június közepe között a Hajógyári szigeten lévő **C. diszkóban** ismeretlenektől 25 alkalommal, alkalmanként legkevesebb 2 gramm speed port vásároltak meg és fogyasztottak el közösen, fele-fele arányban. Fentiek mellett a 24. oldal 8. bekezdésében foglaltakat azzal egészíti ki, hogy a **III.r. vádlott** által utolsó ízben, 2010. február 6. napján saját fogyasztásra megvásárolt 1 gramm kábítószer legkevesebb 0,1 gramm metamfetamin bázist tartalmazott. Az elsőfokú ítélet 24. oldalának utolsó, illetőleg 25. oldalának 1. bekezdését az ítélet tábla azzal pontosítja, hogy **III.r. vádlott** a fogyasztással érintett teljes időszakban, 2009. januárjától 2010. február 6. napjáig összesen legkevesebb 48 (25 + 15 + 7 + 1) gramm kábítószer szerzett meg magának, amelynek együttes hatóanyagtartalma 0,094 gramm metamfetamin bázis, amely nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát.

Az ítélet tábla a tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 13. oldalának utolsó bekezdését azzal módosítja, hogy **VI.r. vádlott** 2009. ősze és 2010. január közepe közötti időszakban összesen legkevesebb 25 gramm metamfetamint szerzett meg (**I.r. vádlottól** 2009. ősze és szilvesztere között 5 grammot, **II.r. vádlottól** 2010. januárjában 20 grammot), amely kábítószer tiszta hatóanyagtartalma legkevesebb 2,01 gramm (0,01 gramm + 2 gramm), amely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát.

Az ítélet tábla az ítéleti tényállás személyi részét **II.r. vádlott** vonatkozásában a fellebbviteli nyilvános ülésen elhangzottak alapján azzal egészíti ki, hogy a terhelt jelenleg **K.-en** egy vállalkozó alkalmazásában dolgozik, havi nettó jövedelme 150.000 Ft. **VII.r. vádlott** tekintetében a tényállást annyiban egészíti ki, hogy jelenleg egy vagyonvédelmi cég alkalmazásában áll, havi nettó jövedelme nem ismert.

Az ítélet tábla a tényállás 2. pontjában, az elsőfokú ítélet 21. oldalának 4. bekezdésében foglaltakat azzal egészíti ki, hogy **VIII.r. vádlott** 2009. októbere és 2010. januárjának közepe között legkevesebb 5 alkalommal, saját fogyasztásra összesen 13 gramm

metamfetamint vásárolt meg (ezen alkalmak közül legfeljebb egy vásárlás esik 2010. januárjára), a VIII.r. vádlott által ilyen módon megszerzett kábítószer 0,28 gramm metamfetamin-bázist tartalmazott, amely nem érte el a csekély mennyiség felső határát. Egyúttal az ítélet tábla az utóbbiakkal ellentétes indokolási részeket az elsőfokú ítélet 61. oldalának 5. bekezdéséből mellőzte.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 23. oldalának 4-7. bekezdéséig tartó részt az ítéleti tényállásból mellőzi, az itt található okfejtést a ténybeli és jogi indokolás részének tekinti.

A fentiek szerinti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az ítéleti tényállás már teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ilyen módon az ítélet tábla a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint a kiegészített és helyesbített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet. A megalapozott tényállás alapján az első fokon eljáró bíróság helyesen vont következtetést a terhelték bűnösségére, és részben helytálló a vádlottak terhére rótt bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése, az ehhez fűzött indokolás, részben azonban a törvényszék a vádlottak terhére rótt bűncselekményeket tévesen minősítette.

A korábban már részletesen indokoltak szerint az egyes terhelték drogfogyasztással kapcsolatos részselekményei nem csekély mennyiségű kábítószerre, hanem ún. alapeseti mennyiségre elkövetettnek tekintendők, erre figyelemmel a másodfokon eljáró bíróság az I.r. vádlott vonatkozásában a kábítószerrel visszaélés vétségeként (1978. évi IV. tv. 282/C.§ (1) bekezdés II. fordulat és (5) bekezdés a/ pont I. fordulat) értékelt cselekményt kábítószerrel visszaélés vétségének (1978. évi IV. tv. 282/C.§ (1) bekezdés II. fordulata), II.r. vádlott vonatkozásában a kábítószer birtoklása vétségének (Btk. 178.§ (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a/ pont) minősített cselekményt kábítószer birtoklása büntettének (Btk. 178.§ (1) bekezdés III. fordulat), míg a VI.r. vádlottal szemben a kábítószer visszaélés vétségeként (1978. évi IV. tv. 282.§ (1) bekezdés III. fordulat, (5) bekezdés a/ pont) értékelt cselekményt kábítószerrel visszaélés büntettének (1978. évi IV. tv. 282.§ (1) bekezdés III. fordulat) minősítette.

A fellebbezési főügyész álláspont helytállóan mutatott rá, hogy a kábítószer készítéséhez szükséges anyagokkal, prekursorokkal kapcsolatos törvényi rendelkezések az elkövetéskor hatályos Büntetőtörvénykönyvben két helyen, a 282.§ (3) bekezdés b/ pontjában és a 283/A.§ (1) bekezdésében kerültek elhelyezésre. Az első fokon eljáró bíróság a Zyrtec-D tabletták értékesítésével kapcsolatos cselekményeket a régi Btk. szerinti visszaélés kábítószer-prekuzorral büntettének minősítette. Megállapítható azonban, hogy utóbbi tényállás főszabályszerűen és a szabályozási irányát is illetően egyértelműen az igazgatási szabályok megsértését szankcionálta, míg minden olyan esetben, amelynél a kábítószer készítéséhez szükséges anyaggal összefüggő, törvényben meghatározott cselekmény kifejezetten kábítószer készítése, előállítása céljából történt, a kábítószer előállításához szükséges anyag átadásával, illetőleg a törvényben meghatározott egyéb cselekményekkel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette megállapításának van helye.

Utóbbiakkal kapcsolatosan az első fokon eljáró bíróság azt állapította meg, hogy IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak az irányadó tényállásból következően a 2009-2010. években a szokásos havi betegadagot meghaladó, nagy mennyiségű, általuk is tudottan kábítószer-prekuzornak

minősülő, Efedrint tartalmazó gyógyszereket forgalmaztak, azaz bocsátottak I-II.r. vádlottak rendelkezésére, mégpedig engedély nélkül és kifejezetten kábítószer előállítás céljából. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy nevezettek - mivel a prekursor egyszersmind kábítószer előállításához szükséges anyag is - mindkét bűncselekményt elkövettek, azaz a régi Btk. szerint a 282.§ (3) bekezdés b/ pontja szerint, illetőleg a 283/A.§ (1) bekezdése szerint minősülő, míg az új Btk. értelmében a 182.§ (1) bekezdése, illetőleg a 183.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti cselekményeket, a halmazat látszólagos voltára figyelemmel azonban mindkét esetben a törvényileg súlyosabban fenyegetett bűncselekményt látta megállapíthatónak. Utóbbival szemben azonban a helyes elhatárolás alapja az, hogy mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor hatályos Btk-ban a kábítószer-prekuzorral visszaélés tényállása pusztán az igazgatási normák megsértését szankcionálja, az az ilyen normaszegést pönalizáló nem célzatos bűncselekmény, azaz az a többletelem, miszerint az elkövetők példának okáért gyógyszerek értékesítésével **kifejezetten és tudatosan kábítószer készítését, előállítását segítették elő**, kiemeli magatartásukat a prekuzorral visszaélés köréből, azért cselekményüket a fennálló célzatukhoz igazodóan kell minősíteni - jelen esetben a kábítószer előállításához szükséges anyag átadásával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének.

Helytálló az arra vont következtetés is, miszerint IV.r. vádlott esetében a fentiek szerint a kábítószer készítés céljából történt Zyrtec-D tabletták értékesítése, valamint a tőle lefoglalt 2 doboz Eferit tableta tartása az összes rendelkezésre álló bizonyíték és körülmény alapján azonos szándékra levont következtetéssel, egységesen a régi Btk. 282.§ (3) bekezdés b/ pontjában meghatározott kábítószerrel visszaélésnek minősül.

VII.r. vádlott az irányadó tényállás szerint kábítószer előállítása céljából ehhez szükséges Efedrint, illetőleg különböző berendezéseket és segédanyagokat tartott engedély nélkül a birtokában, utóbbi bizonyítható célzat fennállta mellett megállapítható az a többletelem, amely folytán a cselekmény prekuzorral visszaélés helyett kábítószerrel visszaélés büntettként (1978. évi IV. tv. 282.§ (3) bekezdés a/ pont) minősítendő sui generis előkészületi típusú cselekményként.

A másodfokú felülbírálat során az ítélőtábla észlelte azt is, hogy az első fokon eljáró bíróság III.r. vádlott vonatkozásában a korábbi próbára bocsátást kimondó rendelkezés helyett magát a próbára bocsátást elrendelő határozatot helyezte teljes egészében hatályon kívül, ezen túlmenően pedig jelen ítéletében a próbára bocsátó határozat bűnösséget megállapító részével érintett bűncselekmények vonatkozásában ismételten és szükségtelenül került sor a III.r. vádlott bűnösségének kimondására, minderre figyelemmel az ítélőtábla a jogszabályoknak megfelelően korrigálta a törvényszék által vétett hibákat.

VIII.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a vádtól eltérően nem alapeseti, hanem csak csekély mennyiségű kábítószer megszerzése állapítható meg aggálytalanul, a terhelt által saját célra megvásárolt, összesen 13 gramm metamfetamin tiszta hatóanyagtartalma - a 2009. és 2010. évre irányadó BSZKI-táblázat adatainak összevetett figyelembevételével - nem érte el a csekély mennyiség felső határát, a már ismertetett okokból nincs alap a le nem foglalt kábítószer más terheltektől lefoglaltakéval azonos bázistartalmára vonatkozó következtetés levonására, emellett VIII.r. vádlott okirattal igazoltan részt vett 6 hónapot meghaladó, kábítószer függőséget megelőző, felvilágosító

kezelésen. Fentiek alapján helytállóan került sor büntethetőségi akadályra hivatkozással a büntetőeljárás megszüntetésére vele szemben.

Az ítélet tábla az alkalmazandó anyagi jogszabály kiválasztása körében az első fokon eljáró bíróság álláspontjával egyetértett, a törvényszék ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatva a jogi minősítéssel kapcsolatos rendelkezéseket a fentebb részletesen indokoltak szerint részben módosította.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az első fokon eljáró bíróság túlnyomórészt helyénvaló módon feltárta, az ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, miszerint a törvényszék nem tulajdonított megfelelő jelentőséget a súlyosító körülményeknek, az elkövetett cselekmények jelentős társadalomra veszélyessége nem fejeződik ki az I-VI.r. vádlottak büntetéseiben.

A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítélet tábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számba vett és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, ezzel összefüggésben megállapította, hogy a törvényszék által a megismételt eljárásban alkalmazott szankciórendszer hatékonyan szolgálja a speciál prevenció mellett az általános megelőzéssel összefüggő célkitűzéseket is, arányos a terheltek személyiségében rejlő társadalomra veszélyesség fokával, a cselekmény jelentős tárgyi súlyával, egyúttal alkalmas más személyek hasonló bűncselekmények megvalósításától való visszatartására is. Ugyanakkor VI.r. vádlott esetében nyomatékos súlyosító körülmény, amelyet az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, hogy különös visszaesőként követte el a terhére rótt bűncselekményeket. Utóbbira figyelemmel szükségesnek mutatkozott a vele szemben alkalmazott szabadságvesztés végrehajtása próbaidejének felemelése, annak törvényi maximumra történő súlyosítása.

I.r. vádlott vonatkozásában megállapítható, hogy a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében történt marasztalásra figyelemmel a halmazati büntetésül kiszabott joghátrányt az elkövetéskor hatályos Btk. 42.§ (2) bekezdés b/1. pontja értelmében fegyházban kell végrehajtani, ezzel összefüggésben a másodfokon eljáró bíróság sem talált olyan további enyhítő körülményt, amely a Btk. 45.§ (2) bekezdésének alkalmazását, az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat kiszabását lehetővé tenné.

II.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróságnak mint szükségtelen rendelkezést mellőznie kellett a feltételes szabadságra bocsáthatóság körében az annak minimum tartamára vonatkozó rendelkező részbeli utalást.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható az is, hogy III.-V.-VII.r. vádlottak is részt vettek a büntetőeljárás folyamatában elterelésen, megfelelő időtartamú, kábítószer függőséget megelőző, felvilágosító kezelésen, amely azonban esetükben nem képezett büntethetőséget megszüntető okot, ugyanakkor ez mindhármójuk esetében komoly súlyú enyhítő körülményként veendő számba.

Megállapítható volt az is, hogy valamennyi terhelt esetében törvényesen, az irányadó ítéleti tényállással mindenben összhangban került sor a vagyonelkobzás alkalmazására, annak mértéke az 1/2008. büntető jogegységi határozatban részletezett alapvető szempontoknak is megfelelő.

A fentieken túlmenően az ítélet az elsőfokú ítélet egyebekben törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a rendelkezésre álló iratok tartalmának megfelelően pontosította II.-IV.-V.-VII.r. vádlottak személyazonosító igazolványainak számát, IV.r. vádlott jelenlegi tartózkodási helyét, V.r. és VIII.r. vádlott nevét.

Az ítélet a Be. 381.§ (1) és a 403.§ (5) bekezdésének alkalmazásával állapította meg a másodfokú eljárásban felmerült büntügyi költség összegét és rendelkezett annak viseléséről.

Győr, 2015. október 22. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk. .Vajda Edit sk.
a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2015. január 21. napján kelt 3.B.204/2014/25. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r.** vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2015. október 22. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: